

167

# HIMLEN ÄR OSKYLDIGT BLÅ

Text: Kenneth Gärdestad

Musik: Ted Gärdestad

Arr: Micke Winterquist

S  
1. 2. Him-len är o - skyl - digt blå, som ö - gon när bar - nen är  
3. Him-len är o - skyl - digt blå, det dju-pas - te hav - li - ka -

A  
O - - skyl - digt blå, ö - - gon  
O - - skyl - digt blå, li - - ka - -

T  
O - - skyl - digt blå, ö - - gon  
O - - skyl - digt blå, li - - ka - -

B  
Oh \_\_\_\_\_ oh, ö - - gon  
Oh \_\_\_\_\_ oh, li - - ka - -

små.  
så. Att regn-drop-par fal - ler som tå - rar - na gör, - det

små.  
så. Regn-drop-par fal - ler, tå - rar - na gör, -

små.  
så. Regn-drop-par fal - ler, tå - rar - na gör, -

små.  
så. Regn, tå - rar gör, -

www.notpoolen.com

rår in - te stjär - nor - na för. Älsk - ling, jag vet hur det  
 rår för. Älsk - - - ling, det  
 in - - - te för. Älsk - ling, hur det  
 rår för. Älsk - ling, det

känns när bro - ar till trygg - he - ten bränns. Fast ti - den har ja - gat oss  
 känns, bro - ar bränns. Fast ti - den har ja - gat  
 känns, bro - ar bränns. Fast ti - den har ja - gat  
 känns, bro - ar bränns. Fast tid,

in i en vrå är him - len så o - skyl - digt blå. *Fine*  
 in i en vrå, o - - - skyl - digt blå.  
 in i en vrå, o - - - skyl - digt blå.  
 i en vrå, o - - - skyl - digt blå.

När vi väx - te opp lek - te li - vet, vi var e - vig - he - tens hopp.  
Frus - na på en strand flög vi dra - kar me - dan ti - den flöt i - land.

När vi väx - te opp lek - te, var e - vig - he - tens hopp.  
Frus - na på en strand, flög me - - dan ti - den flöt i - land.

När vi väx - te opp lek - - - te e - vig - he - tens hopp.  
Frus - na på en strand flög vi, ti - den flöt i - land.

När vi väx - te opp lek - - - te e - vig - he - tens hopp.  
Frus - na på en strand flög vi, ti - den flöt i - land.

Det var helt själv - klart att vår fram - tid skul - le bli \_\_\_  
Vi var barn som ing - en ond - ska kun - de nå, \_\_\_

Var klart att vår fram - tid skul - le  
Barn som ing - en ond - ska kun - de

Var själv - klart att vår fram - - - tid  
Var barn som ing - en kun - - - de

Själv - klart att vår fram - tid skul - le,  
Barn som ing - en ond - ska kun - de



o - för - bru - kat fri. Som - rar svep - te fram,  
 him - len var så blå. Nu tar mol - nen mark,

bli, bli fri. Som - rar svep - te fram,  
 nå, så blå. Nu tar mol - nen mark,

bli fri. Som - rar svep - te fram,  
 nå, blå. Nu tar mol - nen mark,

o - för - bru - kat fri. Som - rar svep - te fram,  
 nå, him - len så blå. Nu tar mol - nen mark.



jor - den värm - de vå - ra föt - ter där vi sprang,  
 jag var för - blin - dad av att so - len sken så stark,

vå - - - ra föt - ter där vi sprang.  
 för att so - len sken så stark,

vå - - - ra föt - ter där vi sprang.  
 för att so - len sken så stark,

jor - den värm - de vå - ra föt - ter där vi sprang.  
 var för - blin - dad av att so - len sken så stark,

Rå - gen gung - a - de och grä - set väx - te grönt,  
 men mi - na ö - gon kom - mer all - tid le mot dig.

Gung a, gräs, grönt,  
 ö gon, ler, dig,

Rå - gen gung - a - de och grä - set grönt,  
 mi - na ö - gon kom - mer all - tid le,

1. he - la li - vet var så skönt.  
 Kan det be - gå - ras mer av mig?

2. *D.C. al Fine*  
 Oh oh.

li - vet av skönt. Oh.  
 mer av mig? Oh.

li - vet av skönt. Oh.  
 mer av mig? Oh.